

At afgøre, hvem der er berettiget til at være Revisor, er i og for sig let nok; hertil hører kun en Eksamen. *Men at afgøre, hvem der er berettiget til at være Ingeniør, er ikke saa let, da Ingeniørvirksomheden er af en saa omfattende Art og kræver Egenskaber, som ikke kan fastslaaes ved nogen Eksamen.* Det er derfor ogsaa, saa vidt det er mig bekendt, Tanken, at en særlig Kommission skal nedsættes for at autorisere Ingeniører, bestaaende af den polytekniske Læreanstalts Direktør med enkelte Professorer, nogle Medlemmer af Ingeniørforeningens Bestyrelse m. fl. Denne Kommission faar en ganske overordentlig vanskelig Opgave at løse ved at skelne imellem, hvem der er berettiget til at kalde sig Ingeniør og hvem ikke.

I de større Virksomheder udvikles Staben af Ingeniører i Regelen indenfor Virksomheden selv. *I det Selskab, hvortil jeg er knyttet, har jeg truffet Folk, som uden at være polytekniske Kandidater har ligget inde med Evner, der berettigede dem til at blive Ingeniører i Selskabet og foretage selvstændige Ingeniørarbejder.* Sæt, en saadan Mand vælges til at være Selskabets Leder og ansvarlig for de Ingeniørarbejder, dette udfører. Hvorledes kan man da tænke sig at lægge Afgørelsen heraf i Haanden paa en saadan Kommission, som ikke har noget som helst Kendskab til de specielle Forhold i denne Virksomhed? Hvor kan Kommissionen paatage sig det Ansvar at afgøre, hvorvidt denne Mand er berettiget til at være autoriseret Ingeniør, og kan ikke et Fejlgreb fra Kommissionens Side her gøre ubodelig Skade for den paagældende Virksomhed? Og hvorledes skal det gaa med nye Virksomheder paa helt nye Omraader baseret paa nye Opfindelser? Hvorledes og med hvilken Berettigelse skal Kommissionen afgøre, hvorvidt den Mand, som tager Initiativet hertil, er berettiget til som Ingeniør at udføre et saadant ingeniørmæssigt Arbejde.

Indskrænker Kommissionen sig til kun at anerkende, at Folk, som har gennemgaaet en polyteknisk Læreanstalt her eller i Udlandet, kan autoriseres som Ingeniører, saa er Opgaven let, og det er vel nok den Vej, det nærmest maa antages, at Kommissionen efterhaanden vil gaa, hvorfor samtlige unge Ingeniører, og dermed Ingeniørforeningen selv, saa varmt tager sig af denne Sag. Men for Industriens Udvikling her i Landet vil en saadan Monopolisering af Ingeniørarbejdet for polytekniske Kandidater være uheldig og skadelig.

Autorisationssagens Forkæmperes Hensigt er imidlertid, saa vidt mig bekendt, foreløbig kun den, at raadgivende Ingeniører for Anlæg af almen Interesse skal være autoriserede, men Direktør Olesen tager i sin Artikel ikke noget saadant Forbehold, og heri kan jeg give ham fuldstændig Ret. Skal Ingeniørstillingen autoriseres, maa det gælde for alt ingeniørmæssigt Arbejde her i Landet, hvis der er Mening i det.

For Arkitektens Vedkommende er Forholdet paa Grund af de forskellige Skønhedsbegreber maaske nok saa vanskeligt, hvis en Eksamen ikke skal være afgørende.

Men Forslaget om Autorisation af Ingeniører og Arkitekter er ogsaa ganske unødvendigt og adskiller sig fuldstændigt fra Forholdene for Læger og Jurister. Det er kun til Gavn for Middelmaadigheder og til Skade for Friheden, for Initiativet og Foretagsomheden. Staten har gennem sine Institutioner som Fabriktilsyn, Bygningsinspektion, Elektricitetskommission o. lign. fuld Kontrol med, hvad og hvorledes der bygges her i Landet. Om nødvendigt kan disse Institutioner udvides og Bestemmelserne skærpes, men den anden Vej med at autorisere paa den Side, som er den udførende, og som staar i nøje Forbindelse med Næringslivet i Almindelighed, det er i Bund og Grund forkert.

„I Anledning af Direktør Chr. H. Olesens Svar i „Berl. Tid.“ paa mine Bemærkninger til hans første Artikel angaaende ovenstaaende Emne vil jeg gerne i al Korthed bemærke følgende, idet jeg ikke indser, at en yderligere Behandling af Sagen har Offentlighedens eller Publikums Interesse, da det ikke er Offentligheden eller Publikum, der har rejst Sagen om Beskyttelsen af Ingeniørnavnet, men Ingeniørerne selv.

Direktør Olesen mener, at hans Forslag ikke betyder Restriktioner i Erhvervslivet, og dog forlanger han ved Lov fastslaaet, at der skal anvendes autoriserede Revisorer. Disse Mennesker findes i Forvejen; man kan anvende dem nu, om man ønsker det, men nu skal de anvendes; det er dog et Indgreb i Selskabernes Selvbestemmelsesret, en Tvangsforanstaltning overfor de Mænd, der ejer og driver disse.